

Roelof Klok zag schepen komen en gaan

Toen de Schutstraat in Hoogeveen nog kanaal was, vestigde ene Roelof Klok daar zijn autozaak. Aan een doodlopende weg, die overging in een zandpad. Het was 1965 en de jonge ondernemer geloofde in die locatie. Niet zozeer vanwege de ligging aan het kanaal, wel omdat bepaalde mensen het helemaal zagen zitten in die locatie. Jaren later werd het kanaal gedempt, werd de A28 aangelegd en kwamen de op- en afritten exact op de locatie te liggen waar Roelof Klok zijn bedrijf had. Mét tankstation.

Een gouden greep dus, maar daarvoor moesten wel eerst de schepen wijken, de scheepvaart waar Roelof mooie herinneringen aan bewaart. De schippers met hun boten gaven een bijzondere sfeer aan dit stukje Hoogeveen.

„Ik herinner me nog heel goed de familie Ymker, die met het schip de Ebenhaëzer vooral zand en grint vervoerde. Die mensen vertrokken vrijdagmiddag om vijf uur vanuit Amsterdam, kwamen zaterdagmiddag in Zwartsluis aan en losten daar alle bakkers- en veevoedersvracht. Daarna voeren ze de hele nacht door naar Rogat om nog wat lading te lossen. Kwamen ze in de namiddag bij ons in Hoogeveen aan”, aldus Klok. „Voor ons bedrijf lag de laatste sluis precies waar nu het tankstation van Ewout gevestigd is. De sluis ging om acht uur dicht en Ymker maakte er een sport van om net voor de tijd bij de sluis te arriveren. Hij had dan nog wat zand en grint bij zich. Als ze op tijd waren, konden ze maandagmorgen als eerst hun vracht lossen bij Bakker Beton. Ze konden dan al om vijf uur ‘s morgens varen.”

Het gebeurde natuurlijk wel dat ze acht uur niet haalden, dan werd een bericht aan de familie Klok gestuurd of ze niet even wat boodschappen konden doen. „En ik weet nog wel dat de kinderen van de schippers op zondag na de schipperscatechesatie gingen in Hoogeveen.”

In de herinneringen van Roelof Klok leeft ook de familie Kuilman nog voort. Het verhaal dat hem altijd bij blijft, is dat van het vreselijke ongeval in Zeeland. „Kuilman voer vooral op de Zaanstreek, maar hun schip werd in Zeeland overvaren door een grotere boot, waardoor hun schip zonk. Ze hadden veel kinderen, maar toen bijna iedereen gered was, bedacht Kuilman zich dat er nog een zoontje aan boord moest zijn. Hij is toen het water in gegaan en is onder water in het schip gaan zoeken. Hij verdronk daarbij ook.”

Er kwamen schepen langs vanuit Klazienaveen met turfstrooisel voor de Rijtuigenmaatschappij in Amsterdam. „De boot kwam terug, volgeladen met kruidenierswaren. Op zondag voeren de schepen niet uit, dan deden ze helemaal niets, maar verder waren ze op elk vrij moment aan het werk. Het schip aan het boenen, het was echt ontzettend hard werken geblazen.”

Het dempen van het kanaal duurde iets langer en dat had wel degelijk z'n weerslag op de bedrijfsvoering van de firma Klok. „Het kanaal werd rond 1970 gedempt, maar we hadden er vijf jaar op moeten wachten. Dat waren best moeilijke jaren, maar wel heel gezellig. De Molukkers kwamen er ook nog in de buurt wonen, we hebben er een goede tijd gehad.” Voor Roelof Klok blijft de herinnering aan deze bijzondere en strategische locatie.

Tekst:

Peter Nefkens